

**Govor potpredsjednika Hrvatskoga sabora akademika Željka Reinera u
prigodi primanja odličja Republike Čilea Bernarda O'Higginsa, rang
Grand Officer**

palača Dverce, 17. rujna 2019., 18:00 sati

Poštovani predsjedniče Hrvatskog sabora g. Jandroković,
poštovani predsjedniče Vlade Republike Hrvatske g. Plenković,
poštovana ekscelencijo g. otpravniče poslova Republike Čile,
poštovani uzvanici, dragi prijatelji, poštovani pripadnici medija, draga moja
obitelji,

najprije bih htio izraziti svoju veliku zahvalnost gospodinu predsjedniku
Republike Čilea, Miguelu Juanu Sebastiánu Piñera Echeniqueu koji mi je
dodijelio odličje "Red Bernarda O'Higginsa", najviše civilno odličje koje neki
strani državljanin može dobiti od Republike Čile. Ono se dodjeljuje stranim
državljanima za izuzetne doprinose u umjetnosti, znanosti, obrazovanju, trgovini
ili humanitarnoj i društvenoj suradnji. Odličje je nazvano po vrhovnom vođi,
generalu osloboditelju Bernardu O'Higginsu Riquelmeu koji se smatra čileanskim
ocem domovine presudnim u čitavom procesu čileanske emancipacije od
španjolske vladavine, bilo da se borio u bitkama za neovisnost Čilea ili kao prvi
vrhovni vođa čileanske nacije. Kao prvi vrhovni vođa domovine oformio je vladu
koja je proglasila Deklaraciju o neovisnosti, usvojila dva ustava, donijela odluke
o današnjoj čileanskoj zastavi i nacionalnoj himni, u potpunosti zajamčila prava i
slobode pojedinaca, slobodnu trgovinu, slobodu kretanja ljudi bez putovnice, a
znanost i kultura doživjele su svoj napredak, jer su i u selima građene škole,
osnivane knjižnice te se promicala umjetnost.

Kada ga spominjem na pamet mi pada činjenica da su veliki ljudi uvijek po nečemu slični i da povijest zemalja, makar bile vrlo udaljene, može biti slična. Tako me njegov uzvik u jednom teškom trenutku tijekom bitke kod El Roblea "*Ili živjeti časno, ili umrijeti slavno; tko je hrabar neka me slijedi!*" uvijek podsjeća na onu Frana Krste Frankopana "*Navik on živi ki zgine pošteno*", ali i na geslo Petra Zrinskoga „*Vincere aut mori*“ („*Pobijediti ili umrijeti*“).

Znam da je u predlaganju da dobijem ovaj orden ključnu ulogu odigrao i bivši veleposlanik Čilea u Hrvatskoj i, usuđujem se reći moj prijatelj, Nj. E. g. Juan Luis Nilo, na čemu mu se od sveg srca zahvaljujem. Iako nije tu s nama siguran sam da je u svojim mislima prisutan. Zahvaljujem se i otpravniku poslova Republike Čile Nj. E. g. Maximilianu Jara Pozo na časti da orden primam iz njegovih ruku.

Kako se ovaj orden dodjeljuje, između ostaloga, i za zasluge u uspostavljanju prijateljstva i suradnje između Čilea i drugih zemalja, u ovom slučaju Hrvatske, očito je da je narod Čilea prepoznao moja nastojanja u tom smjeru. U svojim nastojanjima uvijek sam se podsjećao na rečenice triju poznatih Čileanaca: poznate pjesnikinje koja je dobila Nobelovu nagradu za književnost Gabriele Mistral čija se 130. obljetnica rođenja slavi ove godine "*Imam jedan dan. Ako ga znam iskoristiti, otkrila sam blago.*", Alejandra Jodorowskyja „*Da bi promijenio svijet, moraš početi od samog sebe*“ i Fernanda Floresa koji je rekao „*Velika djela čine ljudi koji se ne boje biti veliki.*“ Ne mislim da sam učinio nešto veliko, ali nadam se da sam makar malo doprinio prijateljstvu naših dvaju naroda i država, a ovo visoko odličje bit će mi poticaj da na tom i dalje radim s još većim žarom i elanom.

Najljepše zahvaljujem.